

Sentencja

- 1) Artykuły 1 i 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że nie mają one zastosowania do przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym spośród ogółu nauczycieli akademickich uczelni, którzy kontynuują wykonywanie zawodu po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego, tylko nauczyciele posiadający status promotora pracy doktorskiej mogą zachować status nauczyciela mianowanego, podczas gdy nauczyciele niemający statusu promotora pracy doktorskiej mogą jedynie zawierać z tą uczelnią umowy na czas określony przewidujące wynagrodzenie, które jest niższe od wynagrodzenia przysługującego nauczycielom mianowanym.
- 2) Klauzulę 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym spośród ogółu nauczycieli akademickich uczelni, którzy kontynuują wykonywanie zawodu po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego, tylko nauczyciele posiadający status promotora pracy doktorskiej mogą zachować status nauczyciela mianowanego, podczas gdy nauczyciele niemający statusu promotora pracy doktorskiej mogą jedynie zawierać z tą uczelnią umowy na czas określony przewidujące system wynagrodzenia, które jest niższe od wynagrodzenia przysługującego nauczycielom mianowanym, pod warunkiem że ta pierwsza kategoria nauczycieli akademickich składa się z pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony porównywalnych z pracownikami należącymi do tej drugiej kategorii oraz że odmienne traktowanie między innymi ze względu na wspomniany system wynagrodzenia nie jest uzasadnione obiektywnymi względami, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt D / E

(Sprawa C-657/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia – Artykuł 132 ust. 1 lit. g) – Świadczenie usług ściśle związanych z opieką i pomocą społeczną – Sporządzenie opinii o stanie wymagającym opieki – Podatnik zaangażowany przez służbę medyczną ubezpieczenia pielęgnacyjnego – Podmioty uznane za podmioty o charakterze społecznym]

(2020/C 414/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt D

Strona przeciwna: E

Sentencja

Artykuł 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że

- sporządzenie opinii w zakresie potrzeby opieki przez niezależnego eksperta dla służby medycznej kasy ubezpieczenia pielęgnacyjnego, które to opinie kasa ta wykorzystuje do celów oceny zakresu praw do świadczeń opieki i pomocy społecznej, z których mogą skorzystać jej ubezpieczeni, stanowi świadczenie usług ściśle związane z opieką i pomocą społeczną, pod warunkiem że jest ono niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji transakcji dotyczących tej dziedziny;

- przepis ten nie stoi na przeszkodzie temu, aby odmówiono owemu ekspertowi uznania go za podmiot o charakterze społecznym, pomimo że, po pierwsze, świadczy swoje usługi dotyczące sporządzenia opinii w zakresie potrzeby opieki jako podwykonawca na zlecenie rzeczonoj służby medycznej, która jest za taki podmiot uznana, po drugie, koszty sporządzenia tych opinii ponosi pośrednio i ryczałtowo odnośna kasa ubezpieczenia pielęgnacyjnego oraz, po trzecie, ów ekspert ma możliwość na mocy prawa krajowego zawrzeć bezpośrednio z tą kasą umowę o sporządzenie wspomnianych opinii, aby móc zostać uznanym za taki podmiot, ale nie skorzystał z tej możliwości.

(¹) Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG, AKO Gastronomiebetriebs GmbH / Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-711/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa (UE) 2015/1535 – Artykuł 1 – Procedura udzielania informacji w zakresie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego – Pojęcie „przepisu technicznego” – Gry hazardowe – Podatek lokalny od eksploatacji terminali bukmacherskich – Przepisy podatkowe – Brak zgłoszenia Komisji Europejskiej – Możliwość powołania się na przepisy wobec podatnika]

(2020/C 414/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG, AKO Gastronomiebetriebs GmbH

Strona przeciwna: Magistrat der Stadt Wien

Sentencja

Artykuł 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego należy interpretować w ten sposób, że krajowy przepis podatkowy wprowadzający podatek od eksploatacji terminali bukmacherskich nie stanowi „przepisu technicznego” w rozumieniu tego artykułu.

(¹) Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 10 września 2020 r. – Crocs, Inc. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Gifi Diffusion

(Sprawa C-320/18 P) (¹)

[Odwołanie – Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Unieważnienie prawa do wzoru – Odwołanie, które stało się bezprzedmiotowe – Umorzenie postępowania – Koszty]

(2020/C 414/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crocs, Inc. (przedstawiciele: J. Guise, D. Knight, solicitors, a także adwokat H. Haouideg)